



Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. kovo 26 d.*

„Apeliacinis skundas – Kalbų vartojimo tvarka – Viešieji administratorių įdarbinimo konkursai – Pranešimas apie konkursą – AD 5 lygio administratoriai – AD 6 lygio administratoriai duomenų apsaugos srityje – Kalbų mokėjimas – Konkursų antrosios kalbos pasirinkimo apribojimas anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis – Bendravimo su Europos personalo atrankos tarnyba (EPSO) kalba – Reglamentas Nr. 1 – Pareigūnų tarnybos nuostatai – Diskriminacija dėl kalbos – Pateisinimas – Tarnybos interesas – Teisminė kontrolė“

Byloje C-621/16 P

dėl 2016 m. lapkričio 25 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Europos Komisija, atstovaujama L. Pignataro-Nolin ir G. Gattinara,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Italijos Respublikai, atstovaujamai G. Palmieri, padedamai *avvocato dello Stato* P. Gentili,

ieškovei pirmojoje instancijoje,

palaikomai

Ispanijos Karalystės, atstovaujamos M. J. García-Valdecasas Dorrego,

įstojusios į apeliacinį procesą šalies,

Lietuvos Respublikos,

įstojusios į bylą šalies pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotoja R. Silva de Lapuerta, kolegijų pirmininkai J.-C. Bonichot, M. Vilaras, E. Regan, F. Biltgen, K. Jürimäe ir C. Lycourgos, teisėjai A. Rosas (pranešėjas), E. Juhász, J. Malenovský, E. Levits ir L. Bay Larsen,

generalinis advokatas M. Bobek,

posėdžio sekretorė V. Giacobbo-Peyronnel, administratorė,

* Proceso kalba: italų.

susipažinęs su 2018 m. liepos 25 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu Europos Komisija prašo panaikinti 2016 m. rugsėjo 15 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Italija / Komisija* (T-353/14 ir T-17/15, EU:T:2016:495, toliau – skundžiamas sprendimas); juo šis teismas panaikino pranešimą apie viešąjį konkursą EPSO/AD/276/14 dėl administratorių rezervo sąrašo sudarymo (OL C 74 A, 2014, p. 4) ir pranešimą apie viešąjį konkursą EPSO/AD/294/14 dėl duomenų apsaugos srities administratorių Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno tarnyboje rezervo sąrašo sudarymo (OL C 391 A, 2014, p. 1) (toliau kartu – ginčijami pranešimai apie konkursus).

Teisinis pagrindas

Reglamentas Nr. 1/58

- 2 1958 m. balandžio 15 d. Tarybos reglamento Nr. 1, nustatančio kalbas, kurios turi būti vartojamos Europos ekonominėje bendrijoje (OL 17, 1958, p. 385; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 1 t., p. 3), iš dalies pakeisto 2013 m. gegužės 13 d. Tarybos reglamentu (ES) Nr. 517/2013 (OL L 158, 2013, p. 1) (toliau – Reglamentas Nr. 1/58), 1 straipsnyje nustatyta:

„Sąjungos institucijų oficialios[ios] ir darbo kalbos yra airių, anglų, bulgarų, čekų, danų, estų, graikų, ispanų, italų, kroatų, latvių, lenkų, lietuvių, maltiečių, olandų, portugalų, prancūzų, rumunų, slovakų, slovėnų, suomių, švedų, vengrų ir vokiečių.“

- 3 Šio reglamento 2 straipsnyje numatyta:

„Valstybė narė ar jos jurisdikcijoje esantis asmuo Bendrijos institucijoms siunčiamus dokumentus rengia bet kuria iš keturių oficialių kalbų [bet kuria iš oficialiųjų kalbų] siuntėjo pasirinkimu. Atsakymas rengiamas ta pačia kalba.“

- 4 Minėto reglamento 6 straipsnyje nurodyta:

„Bendrijos institucijos gali savo darbo tvarkos taisyklėse nustatyti, kokią kalbą vartoti konkrečiais atvejais.“

Pareigūnų tarnybos nuostatai

- 5 Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatai (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) įtvirtinti 1968 m. vasario 29 d. Tarybos reglamente (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 259/68, nustatančiame Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygas bei Komisijos pareigūnams laikinai taikomas specialias priemones (OL L 56, 1968, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 2 t., p. 5), iš dalies pakeistame 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 1023/2013 (OL L 287, 2013, p. 15).
- 6 Pareigūnų tarnybos nuostatų I antraštinėje dalyje „Bendrosios nuostatos“ yra 1–10c straipsniai.

7 Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnyje nustatyta:

„1. Taikant šiuos Tarnybos nuostatus draudžiama bet kokia diskriminacija bet koku pagrindu, pavyzdžiui, dėl <...> kalbos <...>

<...>

6. Nors ir laikantis nediskriminacinio principo [Laikantis nediskriminavimo principo] ir proporcingumo principo, bet koks jų taikymo apribojimas turi būti pagrįstas objektyviomis ir pagrįstomis [tinkamomis] priežastimis ir juo turi būti siekiama teisėtų tikslų, vadovaujantis bendrais interesais ir bendromis personalo politikos nuostatomis [teisėtų bendrojo intereso tikslų įgyvendinant personalo politiką]. <...>“

8 Pareigūnų tarnybos nuostatų 2 straipsnyje nurodyta:

„1. Kiekviena institucija nustato, kas joje įgyvendina paskyrimų tarnybos naudojimosi jai suteiktus Tarnybos nuostatų įgaliojimus [paskyrimų tarnybai pagal Tarnybos nuostatus suteiktus įgaliojimus].

2. Tačiau viena ar daugiau institucijų gali pavesti bet kuriai iš jų arba EB institucijų įstaigai vykdyti kai kuriuos arba visus įgaliojimus, suteiktus Paskyrimų tarnybai, išskyrus sprendimus dėl pareigūnų paskyrimų, pareigų paaukštinimo ar perkėlimo.“

9 Pareigūnų tarnybos nuostatų III antraštinė dalis pavadinta „Pareigūnų tarnyba“.

10 Šios Pareigūnų tarnybos nuostatų antraštinės dalies 1 skyriuje „Priėmimas į darbą“ yra 27–34 straipsniai; šių nuostatų 27 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyta:

„Įdarbinant siekiama užtikrinti, kad institucijoje dirbtų gambiausi, našiausi ir principingiausi pareigūnai, atrinkti iš kuo didesnės geografinės teritorijos Sąjungos valstybių narių piliečių. Pareigybės nerezervuojamos nė vienos valstybės narės piliečiams.“

11 Pareigūnų tarnybos nuostatų 28 straipsnyje numatyta:

„Pareigūną galima paskirti tik su sąlyga, kad:

<...>

d) jei jis pagal 29 straipsnio 2 dalį [joje numatyta, kad gali būti patvirtinta kita nei konkursas įdarbinimo procedūra, taikoma priimant į darbą vyresnius pareigūnus ir išskirtiniais atvejais priimant į darbą, kuriam atlikti reikia specialios kvalifikacijos] laimėjo konkursą, kuriame buvo įvertinama kvalifikacija arba taikomi testai, arba ir įvertinama kvalifikacija, ir taikomi testai, kaip numatyta III priede;

<...>

f) pateikia dokumentą, patvirtinantį [f] įrodą], jog jis puikiai moka vieną iš Sąjungos kalbų ir patenkinamai – dar vieną iš Sąjungos kalbų, kad galėtų tinkamai atlikti savo pareigas.“

12 Pareigūnų tarnybos nuostatų 29 straipsnio 1 dalyje (joje numatyta galimybė vykdyti konkurso procedūrą vertinant kvalifikaciją ar taikant testus arba ir vertinant kvalifikaciją, ir taikant testus) nustatyta, kad „[k]onkurso procedūra apibrėžta III priede“.

- 13 Pareigūnų tarnybos nuostatų III antraštinės dalies 3 skyriaus „Ataskaitos, perkėlimas į aukštesnę pakopą ir paaukštinimas darbe“ 45 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Prieš pirmą kartą po įdarbinimo paaukštinant pareigūno pareigas, jis turi įrodyti, jog sugeba dirbti vartodamas trečiąją kalbą iš išvardytų Europos Sąjungos sutarties 55 straipsnio 1 dalyje. <...>“

- 14 Pareigūnų tarnybos nuostatų III priedas pavadintas „Konkursai“. Jo 1 straipsnyje numatyta:

„1. „Konkurso skelbimą [Pranešimą apie konkursą] parengia paskyrimų tarnyba, pasitarusi su Jungtiniu komitetu.

Jame turi būti nurodyti šie dalykai:

- a) konkurso pobūdis (institucijos vidaus konkursas, institucijų vidaus konkursas, atviras konkursas, tam tikrais atvejais, dviem ar daugiau institucijų bendri konkursai);
- b) konkurso tipas (kai taikomos arba užduotys, arba testai, arba ir užduotys, ir testai [kai vertinama kvalifikacija ar taikomi testai arba ir vertinama kvalifikacija, ir taikomi testai]);
- c) pareigos ir užduotys, kurias toje tarnyboje reikia atlikti[,] ir siūloma pareigų grupė bei lygis;
- d) <...> reikalavimai dėl diplomų ir kitų oficialias kvalifikacijas įrodančių dokumentų arba toms pareigoms užimti reikalingos patirties;
- e) jeigu konkurse taikomi testai, nurodoma, kokio jie bus pobūdžio ir kaip jie bus vertinami;
- f) atitinkamais atvejais – kalbų mokėjimas, būtinas dėl tam tikro pareigų pobūdžio;
- g) tam tikrais atvejais – amžiaus riba ir bet koks amžiaus ribos pratęsimas, jeigu taikoma Sąjungos tarnautojams, dirbusiems ne mažiau kaip vienerius metus;
- h) galutinė paraiškų dalyvauti konkurse pateikimo data;

<...>“

- 15 Šio priedo 7 straipsnyje nurodyta:

„1. Institucijos, pasitarusios su Tarnybos nuostatų komitetu, paveda Europos personalo atrankos tarnybai [(toliau – EPSO)] imtis reikalingų priemonių užtikrinant, kad atliekant Sąjungos pareigūnų atrankos procedūras <...> būtų taikomi vienodi standartai.

2. [EPSO] užduotis yra:

- a) atskirų institucijų prašymu organizuoti atvirus konkursus;

<...>

- d) prisiimti bendrą atsakomybę už kalbinių sugebėjimų įvertinimo apibrėžimą ir organizavimą užtikrinant, kad Tarnybos nuostatų 45 straipsnio 2 dalies reikalavimai būtų vykdomi darniai ir nuosekliai.

3. Atskirų institucijų prašymu [EPSO gali] atlikti kitas užduotis, susijusias su pareigūnų atranka.

<...>“

Sprendimas 2002/620/EB

- 16 EPSO buvo įsteigta 2002 m. liepos 25 d. Europos Parlamento, Tarybos, Komisijos, Teisingumo Teismo, Audito Rūmų, Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto, Regionų komiteto ir Europos ombudsmeno sprendimu 2002/620/EB (OL L 197, 2002, p. 53; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 4 t., p. 46).
- 17 Šio sprendimo 2 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nurodyta, kad EPSO kompetencijai, be kita ko, yra priskirta vykdyti atranką, kurią pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų III priedą gali vykdyti ši sprendimą pasirašiusių institucijų paskyrimų tarnybos.
- 18 Sprendimo 2002/620 4 straipsnio paskutiniame sakinyje numatyta, kad visi skundai šio sprendimo nurodytose srityse yra skundai prieš Komisiją.

Kiti taikytini teisės aktai ir ginčijami pranešimai apie konkursus

Viešiesiems konkursams taikytinos bendrosios taisyklės

- 19 2014 m. kovo 1 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL C 60 A, 2014, p. 1) EPSO paskelbė dokumentą „Viešiesiems konkursams taikytinos bendrosios taisyklės“. Šiame dokumente, be kitų konkrečių reikalavimų, įtvirtintos nuostatos dėl kalbų mokėjimo, kurio reikalaujama iš konkursuose dalyvaujančių kandidatų. Šio dokumento pirmame puslapyje pažymėta, kad „[š]ios bendrosios taisyklės yra sudedamoji pranešimo apie konkursą dalis ir kartu su pranešimu sudaro privalomus konkurso procedūros pagrindus“.
- 20 Viešiesiems konkursams taikytinų bendrųjų taisyklių 1.1 punkte, kuriame apibrėžiami šie konkursai, nurodoma, kad „[b]ūsimeji Europos Sąjungos institucijų pareigūnai atrenkami rengiant viešuosius konkursus“. Iš šių bendrųjų taisyklių 1.3 punkto „Tinkamumo reikalavimai“ matyti, kad pagal kalbų mokėjimo reikalavimus kandidatui paprastai „vieną oficialiąją [Sąjungos] kalbą reikia labai gerai mokėti, o kitą – patenkinamai. <...> Jei pranešime apie konkursą nenurodyta kitaip, antroji kalba paprastai būna tik anglų, prancūzų arba vokiečių.“
- 21 Viešiesiems konkursams taikytinų bendrųjų taisyklių 2 punktas susijęs su konkurso etapais. Šių taisyklių 2.1.4 punkte „Užpildykite elektroninę paraišką“, be kita ko, nurodyta, kad „[v]isas elektroninės paraiškos dalis, įskaitant laukelį „Gabumai“, reikia pildyti anglų, prancūzų arba vokiečių kalba, išskyrus atvejus, kai pranešime apie konkursą nurodoma kitaip“.
- 22 Minėtų bendrųjų taisyklių 3 punkte nurodoma „bendroji informacija“. Šių taisyklių 3.1.1 punkte „EPSO bendravimas su kandidatais“, be kita ko, pažymėta, kad „[r]ezultatai ir visi kvietimai bus jums siunčiami tik per EPSO aplanką anglų, prancūzų arba vokiečių kalba“.

Kalbų vartojimo bendrosios gairės

- 23 Kaip matyti iš Viešiesiems konkursams taikytinų bendrųjų taisyklių 1.3 punkto, organizuodama viešuosius konkursus, EPSO taiko 2013 m. gegužės 15 d. Administracijos vadovų kolegijos patvirtintas Kalbų vartojimo EPSO konkursuose bendrąsias gaires (toliau – Kalbų vartojimo bendrosios gairės). Šios gairės pateikiamos minėtų bendrųjų taisyklių 2 priede; jose numatyta:

„Patvirtinama, kad kalbų vartojimo EPSO konkursuose bendroji taisyklė yra tokia:

<...>

– vertinimo centruose kandidatai bus tikrinami tik antrąja pasirinkta kalba, t. y. anglų, prancūzų arba vokiečių.

– <...>

Ribotas antrosios kalbos pasirinkimas yra grindžiamas keliais veiksniais.

Pirmiausia – tarnybos interesais, nes nauji darbuotojai turėtų sugebėti dirbti iš karto ir veiksmingai atlikti savo pareigas, į kurias buvo paskirti pagal konkurso sritį arba specializaciją.

Institucijose daugiausia vartojamos anglų, prancūzų ir vokiečių kalbos. Tradiciškai jomis bendraujama institucijų narių susirinkimuose. Be to, šiomis kalbomis dažniausiai bendraujama pačiose institucijose ir su išorės pasauliu. Tai matyti iš institucijų vertimo tarnybų verčiamų tekstų originalo kalbų statistinių duomenų.

Atsižvelgiant į institucijų faktinius kalbai taikomus reikalavimus vidaus ir išorės bendravimui [Atsižvelgiant į institucijų tarnybų realius kalbų vartojimo poreikius bendraujant viduje ir su išore], vienas iš atrankos kriterijų pagal [Pareigūnų] [t]arnybos nuostatų 27 straipsnio 1 dalį yra privalomos vienos iš šių trijų kalbų patenkinamos žinios, tikrinamos atkuriant realią darbo aplinką. <...>

Antra, kalbų pasirinkimo ribojimas per vėlesnius konkurso etapus yra grindžiamas laikomų testų pobūdžiu. <...>

Svarūs mokslinių tyrimų duomenys rodo, kad geriausiai asmens darbo rezultatus realioje aplinkoje leidžia nuspėti vertinimo centrai, kuriuose atkuriamos realios darbo situacijos. <...> Siekiant užtikrinti sąžiningą kandidatų vertinimą ir jų tiesioginį bendravimą su vertintojais bei kitais pratime dalyvaujančiais kandidatais, visų pirma atsižvelgiant į šį metodą[,] vertinimo centre kandidatus būtina tikrinti tarptautinio bendravimo kalba (*lingua franca*) arba tam tikromis aplinkybėmis kita pagrindine konkurso kalba. <...>

<...> Kadangi iki šiol institucijose įprastos tradicinės kalbos, [tarptautinio bendravimo kalbą, kuria tikrinami kandidatai,] rinktis reikia iš anglų, prancūzų ir vokiečių kalbų. Vertinimo centruose kandidatų kalbos žinios netikrinamos; kad galėtų laikyti testus, kandidatams kaip savo antrąją kalbą pakanka patenkinamai mokėti vieną iš trijų minėtų kalbų (tai atitinka būtinuosius reikalavimus, nustatytus [Pareigūnų] [t]arnybos nuostatų 28 straipsnyje). Atsižvelgiant į realius pirmiau aprašytus tarnybos poreikius, toks kalbos žinių lygis nėra neproporcingas.

<...> Kandidatų įpareigojimas pasirinkti antrąją kalbą (anglų, prancūzų arba vokiečių), kuri nesutampa su jų pirmąja (dažniausiai gimtąja arba lygiaverte) kalba, užtikrina jų lyginimą vienodomis sąlygomis. <...>

<...> Antrosios kalbos pasirinkimo ribojimas atitinka dabartines europiečių kalbų žinias. Anglų, prancūzų ir vokiečių kalbos ne tik yra kelių Europos Sąjungos valstybių narių kalbos, bet ir pačios populiariausios užsienio kalbos ES. Tai kalbos, kurių dažniausiai mokomasi kaip užsienio kalbų ir kurias gyventojai laiko pačiomis naudingiausiomis. Taigi faktiniai tarnybos reikalavimai [poreikiai] yra pagrįstai susiję su kalbų žiniomis, kurias, kaip tikimasi, gali turėti kandidatai, ypač atsižvelgiant į tai, kad kalbų žinios siaurąja prasme (gramatikos, rašybos ar žodyno klaidos) per gebėjimų testus nėra vertinamos. Todėl antrosios kalbos pasirinkimo apribojimas anglų, prancūzų arba vokiečių kalbomis nėra pernelyg didelė kliūtis žmonėms, pageidaujantiems dalyvauti konkursuose. Išties, atsižvelgiant į turimą informaciją, šis pasirinkimas beveik sutampa su tuo, prie ko žmonės pripratę ir ko tikisi.

Iš atitinkamų statistinių duomenų darytina išvada, kad antrosios kalbos pasirinkimo ribojimas per tam tikrus konkursų etapus yra proporcingas ir nediskriminacinis. Pavyzdžiui, per 2005 m. pagrindinius ES-25 bendruosius administratorių ir asistentų konkursus kandidatams leidus rinktis antrąją kalbą iš

11 oficialiųjų kalbų, dažniausiai buvo pasirinktos anglų, prancūzų arba vokiečių kalbos. Iš konkursų, rengtų po 2010 m. reformos, statistinių duomenų nematyti jokie šališkumo valstybių, kurių oficialios[ios] kalbos yra anglų, prancūzų arba vokiečių, gyventojų atžvilgiu. O 2010 m. administratorių konkursų statistiniai duomenys rodo, kad labai daug kandidatų savo antrąja kalba dar vis renkasi vieną iš trijų minėtų kalbų.

Dėl tų pačių priežasčių yra logiška kandidatams leisti rinktis tik vieną iš šių trijų kalbų bendraujant su EPSO ir pildant laukelį „Gabumai“.

<...>

Ginčijami pranešimai apie konkursus

24 Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 12–24 punktuose ginčijamų pranešimų apie konkursus turinį išdėstė taip:

„12 2014 m. kovo 13 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* EPSO paskelbė [ginčijamus pranešimus apie konkursus]. <...>

13 Kiekvieno [ginčijamo] pranešimo [apie konkursus] įvadinėje dalyje nurodyta, kad [Viešiesiems konkursams taikytinos] [b]endrosios taisyklės yra „sudedamoji [pranešimo] dalis“.

14 Ginčijamais pranešimais [apie konkursus] paskelbtų konkursų reikalavimuose nurodyta, kad reikia labai gerai mokėti vieną iš oficialiųjų Europos Sąjungos kalbų – ši kalba vadinama [konkurso] „pirmąja kalba“, ir pakankamai gerai mokėti antrąją kalbą, vadinamą [konkurso] „antrąja kalba“, kurią kandidatai pasirenka iš anglų, prancūzų arba vokiečių kalbų ir kuri, kaip pažymėta, būtina turi skirtis nuo kandidato pasirinktos pirmosios kalbos (ginčijamų pranešimų [apie konkursus] III dalies 2.3 punktas) [(toliau – konkurso antroji kalba)].

15 Ginčijamų pranešimų [apie konkursus] III dalies 2.3 punkte pateiktas paaiškinimas dėl antrosios kalbos pasirinkimo apribojimo nurodant tik tris kalbas. Šiuo klausimu pranešime apie viešąjį konkursą EPSO/AD/276/14 nurodyta:

„Remiantis [2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimu *Italija / Komisija* (C-566/10 P, EU:C:2012:752)], ES institucijos privalo motyvuoti šio konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimą nedideliu oficialiųjų ES kalbų skaičiumi.

Todėl kandidatams pranešama, kad šio konkurso antrųjų kalbų pasirinkimo galimybės nustatytos vadovaujantis tarnybos interesais, t. y. atsižvelgiant į tai, kad įdarbinti nauji darbuotojai privalo sugebėti dirbti iš karto ir veiksmingai bendrauti kasdienėje veikloje. Kitaip būtų smarkiai pakenkta [veiksmingam] institucijų veikimui.

Remiantis ES institucijose nusistovėjusia kalbų naudojimo [vartojimo] vidaus komunikacijai praktika ir taip pat atsižvelgiant į tarnybų poreikius, susijusius su išorės komunikacija ir dokumentų tvarkymu, dažniausiai tebe naudojamos [tebe vartojamos] anglų, prancūzų ir vokiečių kalbos. Be to, anglų, prancūzų ir vokiečių kalbos yra dažniausiai Europos Sąjungoje vartojamos ir studijuojamos antrosios kalbos. Tai atitinka dabartinius mokomuosius ir profesinius standartus, pagal kuriuos kandidatai į darbo vietas Europos Sąjungos institucijose turėtų mokėti bent vieną iš šių kalbų. Taigi, tarnybos interesus derinant su kandidatų poreikiais ir gebėjimais, kartu atsižvelgiant į konkrečią šio konkurso sritį, užduotis rengti šiomis tri[mis] kalbomis yra teisėta siekiant užtikrinti, kad visi kandidatai bent vieną iš šių trijų kalbų mokėtų pakankamai gerai, kad galėtų ją vartoti darbe, nesvarbu, kokia jų pirmoji oficialioji kalba. Tokiu būdu institucijos, vertindamos kandidatų specialiuosius įgūdžius, gali įvertinti jų gebėjimą iškart dirbti aplinkoje, labai panašioje į tą, kurioje jie dirbtų, jei būtų įdarbinti.

Dėl tų pačių priežasčių tikslinga apriboti kandidatų ir institucijos bendravimo kalbų, įskaitant kalbą, kuria turi būti rengiamos paraiškos, pasirinkimą. Beje, tokiu reikalavimu užtikrinamas vienodas [kandidatų vertinimas ir jų paraiškų kontrolė].

Be to, kad visiems kandidatams būtų taikomos vienodos sąlygos, kiekvienas kandidatas, įskaitant tuos, kurių pirmoji oficialioji kalba yra viena iš šių trijų kalbų, privalo per tam tikras užduotis vartoti antrąją kalbą, pasirinktą iš šių trijų kalbų.

Kandidatams paliekama galimybė vėliau mokytis kalbų, kad įgytų [Pareigūnų] [t]arnybos nuostatų 45 straipsnio 2 dalyje nurodytą gebėjimą dirbti naudojant [vartojant] 3-iąją kalbą.“

16 Pranešime apie viešąjį konkursą EPSO/AD/294/14 iš esmės pateikta ta pati informacija.

17 Pranešimo apie viešąjį konkursą EPSO/AD/276/14 IV dalyje numatyta, kad bus rengiami kompiuteriu atliekami atrankos testai. Tai žodinio mąstymo (a testas), matematinio mąstymo (b testas), abstrakčiojo mąstymo (c testas) ir elgesio tam tikrose situacijose (d testas) užduotys. Šios pranešimo dalies 3 punkte nurodyta, kad a–c testų kalba yra 1-oji, o d testo kalba – 2-oji.

18 Be to, pranešimo apie viešąjį konkursą EPSO/AD/294/14 IV dalyje taip pat numatyta, kad bus rengiami kompiuteriu atliekami atrankos testai. Tai žodinio mąstymo (a testas), matematinio mąstymo (b testas) ir abstrakčiojo mąstymo (c testas) testai. Šios pranešimo dalies 3 punkte nurodyta, kad a–c testų kalba yra 1-oji kalba.

19 Pranešimo apie viešąjį konkursą EPSO/AD/294/14 V dalyje apibrėžta atrankos į konkursą ir atrankos pagal kvalifikaciją procedūra. Nurodyta, kad pirmiausia tikrinama, ar kandidatų paraiškose pateikti duomenys atitinka bendruosius, specialiuosius ir kvalifikacijos reikalavimus. Siekiant nustatyti, ar įtraukti kandidatą į visus dalyvavimo konkurse reikalavimus pagal pranešimo EPSO/AD/294/14 III antraštinę dalį atitinkančių asmenų sąrašą, tikrinami jo atsakymai į klausimus, susijusius su bendraisiais ir specialiaisiais reikalavimais. Vėliau vertinimo komisija, atsižvelgdama į pranešime apie konkursą EPSO/AD/294/14 apibūdintą pareigų pobūdį ir atrankos kriterijus, iš konkurso atrankos reikalavimus atitinkančių kandidatų atranka turinčius tinkamiausią kvalifikaciją (pavyzdžiui, diplomus ir profesinę patirtį). Ši atranka vyksta remiantis tik paraiškos laukelyje „Gabumai“ kandidatų pateiktais duomenimis, vertinant pranešimo EPSO/AD/294/14 V dalies 1 punkto b papunktyje nustatyta tvarka.

<...>

21 Paskutinis ginčijamais pranešimais [apie konkursus] paskelbtų konkursų atrankos etapas vyksta „vertinimo centre“ (pranešimo apie konkursą EPSO/AD/276/14 V dalis; pranešimo apie konkursą EPSO/AD/294/14 VI dalis).

22 Pranešimo apie konkursą EPSO/AD/276/14 V dalies 3 punkte nurodyta, kad vertinimo centro kalba yra 2-oji kalba.

23 Pagal pranešimo apie konkursą EPSO/AD/294/14 VI dalies 2 punktą vertinimo centre kandidatai turės atlikti trijų rūšių užduotis, kad būtų įvertinti:

- jų mąstymo gebėjimai, vertinami per žodinio mąstymo (a testas), matematinio mąstymo (b testas) ir abstrakčiojo mąstymo (c testas) užduotis;
- specialieji įgūdžiai, vertinami struktūrinio pokalbio, per kurį vertinami įgūdžiai pasirinktoje srityje, metu (d užduotis);
- bendrieji įgūdžiai, vertinami atliekant atvejo tyrimą (e užduotis), grupinę užduotį (f užduotis) ir per struktūrinį pokalbį (g užduotis).

24 Be to, šios pranešimo apie konkursą EPSO/AD/294/14 dalies 3 punkte nurodyta, kad vertinimo centro kalbos yra: a–c testų – 1-oji kalba, o d–g užduočių – 2-oji kalba.“

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 25 2014 m. gegužės 23 d. ir 2015 m. sausio 15 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo Italijos Respublikos ieškinius dėl ginčijamų pranešimų apie konkursus panaikinimo. Šios bylos buvo užregistruotos atitinkamai numeriais T-353/14 ir T-17/15. Lietuvos Respublika įstojo į bylą T-17/15 palaikyti Italijos Respublikos reikalavimų.
- 26 Bylos T-353/14 ir T-17/15 buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimtas sprendimas.
- 27 Italijos Respublika ginčijamuose pranešimuose apie konkursus nustatytos kalbų vartojimo tvarkos teisėtumą ginčijo dviem aspektais, t. y. pirma, kad konkurso antrosios kalbos pasirinkimas buvo apribotas anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis, ir, antra, kad tomis pačiomis kalbomis buvo apribotas kandidatų ir EPSO bendravimo kalbos pasirinkimas.
- 28 Atmetęs Komisijos pateiktą nepriimtino pagrindą, Bendrasis Teismas pirmiausia kartu nagrinėjo kiekvieno ieškinio trečiąjį ir septintąjį pagrindus, susijusius su pirmuoju ginčijamu kalbų vartojimo tvarkos aspektu, t. y. konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimo anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis teisėtumu, ir grindžiamus ESS 6 straipsnio 3 dalies, SESV 18 straipsnio, SESV 296 straipsnio antros pastraipos, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 22 straipsnio, Reglamento Nr. 1/58 1 ir 6 straipsnių, Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnio 1 ir 6 dalių, 27 straipsnio antros pastraipos, 28 straipsnio f punkto, III priedo 1 straipsnio 1 dalies f punkto ir 2, 3 dalių, proporcingumo principo pažeidimu, taip pat „faktinių aplinkybių iškraipymu“. Jis pripažino šiuos pagrindus pagrįstais ir panaikino ginčijamus pranešimus apie konkursus, nes juose buvo numatyti tokie kalbų reikalavimai.
- 29 Toliau Bendrasis Teismas nagrinėjo kiekvieno ieškinio šeštąjį pagrindą, susijusį su antruoju ginčijamu kalbų vartojimo tvarkos aspektu, t. y. kandidatų ir EPSO bendravimo kalbos pasirinkimo apribojimo šiomis trimis kalbomis teisėtumu, ir grindžiamus SESV 18 straipsnio, SESV 24 straipsnio ketvirtos pastraipos, Pagrindinių teisių chartijos 22 straipsnio, Reglamento Nr. 1/58 2 straipsnio ir Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnio 1 ir 6 dalių pažeidimu. Bendrasis Teismas šį ieškinių pagrindą taip pat pripažino pagrįstu ir, manydamas, kad nereikia nagrinėti kitų pagrindų, panaikino ginčijamus pranešimus apie konkursus, nes juose buvo nustatytas toks apribojimas.
- 30 Galiausiai Bendrasis Teismas nurodė, kad nors ginčijami pranešimai apie konkursus panaikinami, nėra pagrindo ginčyti su šiais pranešimais susijusių konkursų rezultatų.

Apeliacinės bylos šalių reikalavimai

- 31 Komisija Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą sprendimą,
 - atmesti pirmojoje instancijoje pareikštus ieškinius kaip nepagrįstus, jei šioje bylos stadijoje tai įmanoma daryti,
 - priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi šioje ir pirmojoje instancijose išlaidas ir
 - nurodyti Lietuvos Respublikai padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

32 Italijos Respublika Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti apeliacinį skundą ir
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

33 2017 m. kovo 30 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimu Ispanijos Karalystei buvo leista įstoti į bylą palaikyti Italijos Respublikos reikalavimų.

Dėl apeliacinio skundo

34 Grįsdama apeliacinį skundą Komisija remiasi keturiais pagrindais.

35 Pirmasis pagrindas susijęs su teisės klaida, kurią Bendrasis Teismas padarė vertindamas pareikštų ieškinių priimtinumą. Antrasis pagrindas susijęs su teisės klaida, kurią Bendrasis Teismas padarė aiškindamas Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnį ir Komisijai tenkančios pareigos motyvuoti apimtį. Trečiasis pagrindas grindžiamas, pirma, teisės klaidomis, padarytomis aiškinant Pareigūnų tarnybos nuostatų 28 straipsnio f punktą, ir, antra, tuo, kad Bendrasis Teismas peržengė teisminės kontrolės, kurią buvo galima atlikti dėl konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimo anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis, ribas. Galiausiai ketvirtasis pagrindas susijęs su teisės klaidomis, padarytomis vertinant konkursuose dalyvaujančių kandidatų ir EPSO bendravimo kalbos apribojimą šiomis trimis kalbomis.

Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su Bendrajame Teisme pareikšto ieškinio priimtumu

Šalių argumentai

36 Pirmąjį pagrindą sudaro keturios dalys.

37 Šio pagrindo pirmoje dalyje Komisija kaltina Bendrąjį Teismą, kad jis padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 47–52 punktuose nepripažino, jog Viešiesiems konkursams taikytinos bendrosios taisyklės ir Kalbų vartojimo bendrosios gairės yra teisiškai privalomos. To pagrindo antroje dalyje Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 53–57 punktuose nusprendė, jog EPSO neturi įgaliojimų priimti bendrųjų ir abstrakčių privalomų taisyklių, kuriomis būtų reglamentuojama jos organizuojamų konkursų kalbų vartojimo tvarka. Be to, jo vertinimas šiuo klausimu grindžiamas prieštariniais motyvais. To paties pagrindo trečioje dalyje Komisija nurodo, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 58 punkte konstatuodamas, jog Viešiesiems konkursams taikytinos bendrosios taisyklės ir Kalbų vartojimo bendrosios gairės turi būti laikomos pranešimais, kuriuose „nurodyti“ konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimo kriterijai, klaidingai išaiškino 2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Italija / Komisija* (C-566/10 P, EU:C:2012:752) 91 punkte pateiktą nuorodą į pranešimus, kuriuose „nustat[yti]“ tokie kriterijai.

38 Pirmojo pagrindo ketvirtoje dalyje Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 65–71 punktuose klaidingai išaiškino ginčijamų pranešimų apie konkursus teisinį pobūdį, nes, be kita ko, konstatavo, kad šie pranešimai nėra Viešiesiems konkursams taikytinų bendrųjų taisyklių patvirtinamieji aktai. Be to, jis nepakankamai motyvavo savo vertinimą šiuo klausimu.

39 Italijos Respublika ginčija visus šiuos argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

– Pirminės pastabos

- 40 Kadangi Komisija kaltina Bendrąjį Teismą, kad jis pripažino Italijos Respublikos ieškinius priimtinais, šis pagrindas susijęs su skundžiamo sprendimo 43–71 punktais; jame, be kita ko, kritikuojama to sprendimo 71 punkte Bendrojo Teismo padaryta išvada, kad Komisijos pateiktas nepriimtino pagrindas turi būti atmetas.
- 41 Nors šiuo klausimu Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 43–58 punktuose nagrinėjo Viešiesiems konkursams taikytinų bendrųjų taisyklių teisinį pobūdį ir galią, jis Komisijos pateiktą nepriimtino pagrindą atmetė skundžiamo sprendimo 60–69 punktuose išnagrinėjęs ginčijamų pranešimų apie konkursus teisinį pobūdį. Iš tiesų būtent išnagrinėjęs šį klausimą, kurį, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 59 punkto, nagrinėjo tam, „[k]ad būtų galima nuspręsti dėl šių ieškinių priimtino“, Bendrasis Teismas to sprendimo 70 punkte konstatavo, kad šie „pranešimai yra aktai, sukeltiantys privalomų teisinių padarinių, kiek tai susiję su atitinkamų konkursų kalbų vartojimo tvarka, taigi dėl jų galima pareikšti ieškinį“.
- 42 Bendrojo Teismo išvados, kurias jis padarė išnagrinėjęs ginčijamų pranešimų apie konkursus teisinį pobūdį, buvo lemiamos skundžiamo sprendimo 71 punkte atmetant nepriimtino pagrindą, todėl pirmiausia reikia išnagrinėti, kaip pažymėjo generalinis advokatas savo išvados 45 punkte, pirmojo pagrindo ketvirtą dalį, susijusią su šių pranešimų teisiniu pobūdžiu.

– Dėl pirmojo pagrindo ketvirtos dalies, grindžiamos klaidingu ginčijamų pranešimų apie konkursus teisinio pobūdžio aiškinimu

- 43 Pirmojo pagrindo ketvirtoje dalyje Komisija kaltina Bendrąjį Teismą, kad jis padarė teisės klaidą ir pažeidė pareigą motyvuoti, nes skundžiamo sprendimo 65–71 punktuose nevertino, ar ginčijami pranešimai apie konkursus yra tik pranešimai, patvirtinantys Viešiesiems konkursams taikytinas bendrąsias taisykles. Jos teigimu, Bendrasis Teismas turėjo palyginti šių pranešimų ir bendrųjų taisyklių turinį ir bet kuriuo atveju atsizvelgti į tai, kad tos bendrosios taisyklės yra minėtų pranešimų sudedamoji dalis. Įvertinus šių aktų turinį ir jų tarpusavio santykį matyti, kad tos bendrosios taisyklės yra privalomosios konkursų taisyklės. Kadangi Italijos Respublikos ieškiniai dėl panaikinimo buvo pareikšti tik dėl ginčijamų pranešimų apie konkursus, Bendrasis Teismas turėjo pripažinti, kad jie nepriimtini.
- 44 Iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad SESV 263 straipsnyje numatytas ieškinys dėl panaikinimo gali būti pareiškiamas dėl institucijų priimtų bet kurių nuostatų, neatsizvelgiant į jų formą, galinčių sukelti privalomų teisinių padarinių (žr., be kita ko, 2011 m. spalio 13 d. Sprendimo *Deutsche Post ir Vokietija / Komisija*, C-463/10 P ir C-475/10 P, EU:C:2011:656, 36 punktą; 2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Vengrija / Komisija*, C-31/13 P, EU:C:2014:70, 54 punktą; 2017 m. spalio 25 d. Sprendimo *Rumunija / Komisija*, C-599/15 P, EU:C:2017:801, 47 punktą ir 2018 m. vasario 20 d. Sprendimo *Belgija / Komisija*, C-16/16 P, EU:C:2018:79, 31 punktą; šiuo klausimu taip pat žr. 1981 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *IBM / Komisija*, 60/81, EU:C:1981:264, 9 punktą; 1991 m. spalio 4 d. Nutarties *Bosman / Komisija*, C-117/91, EU:C:1991:382, 13 punktą ir 2004 m. gruodžio 9 d. Sprendimo *Komisija / Grencore*, C-123/03 P, EU:C:2004:783, 44 punktą).
- 45 Šiame straipsnyje numatyta teisminė kontrolė netaikoma patvirtinamiesiems aktams ir išimtinai vykdomo aktams, nes jie nesukelia tokių teisinių padarinių (šiuo klausimu žr. 2006 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Reynolds Tobacco ir kt. / Komisija*, C-131/03 P, EU:C:2006:541, 55 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 46 Siekdamas atsakyti į Komisijos argumentus, kad ginčijami pranešimai apie konkursus yra tik Viešiesiems konkursams taikytinų bendrųjų taisyklių patvirtinamieji aktai arba išimtinai vykdymo aktai, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 65 ir 66 punktuose nurodė, kad „pranešimo apie konkursą tekstas yra teisėtumo ir vertinimo, kurį atlieka konkurso atrankos komisija, pagrindas“ ir kad „pagrindinė pranešimo apie konkursą užduotis yra kuo tiksliau informuoti suinteresuotuosius asmenis apie sąlygų, reikalaujamų norint eiti atitinkamas pareigas, pobūdį, kad jie galėtų įvertinti, ar gali dalyvauti konkurse“, nes „kiekvienas pranešimas apie konkursą priimamas, siekiant jame įtvirtinti vieno ar daugiau konkrečių konkursų procedūros taisykles, t. y. norminį pagrindą, atsižvelgiant į paskyrimų tarnybos nustatytą tikslą“.
- 47 Tuo remdamasis Bendrasis Teismas to sprendimo 67 punkte padarė išvadą, kad „toks pranešimas apie konkursą, kaip ginčijami pranešimai [apie konkursus], kuriame, atsižvelgiant į konkrečius atitinkamų Sąjungos institucijų ar įstaigų poreikius, nustatomas konkretaus konkurso norminis pagrindas, įskaitant konkurso kalbų vartojimo tvarką, ir taip sukeliama savarankiškų teisinių padarinių, iš esmės negali būti laikomas patvirtinamuoju aktu ar išimtinai ankstesnių aktų vykdymo aktu“.
- 48 Siekiant įvertinti šią pirmojo pagrindo dalį, reikia nustatyti, ar, kaip nusprendė Bendrasis Teismas, šie pranešimai yra nagrinėjamų konkursų privalomas teisinis pagrindas. Iš tiesų, kadangi ginčijami pranešimai apie konkursus patys sukelia privalomų teisinių padarinių, šių pranešimų negalima laikyti nei tų bendrųjų taisyklių patvirtinamaisiais aktais, nei išimtinai vykdymo aktais, todėl Bendrasis Teismas pagrįstai nusprendė nepalyginti jų atitinkamo turinio.
- 49 Pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 29 straipsnio 1 dalį konkurso procedūra apibrėžta šių nuostatų III priede. Šiuo aspektu iš to priedo 1 straipsnio 1 dalies matyti, kad pranešimą apie konkursą parengia paskyrimų tarnyba ir jame turi būti nurodytas, be kita ko, konkurso pobūdis ir tipas, su laisvomis pareigomis susijusių funkcijų ir užduočių pobūdis, reikalaujami diplomai arba toms pareigoms eiti reikalinga patirtis, galutinė paraiškų dalyvauti konkurse pateikimo data, taip pat kiti galimi reikalavimai, kaip antai reikalavimas mokėti kalbas, kurios būtinos dėl konkretaus laisvų pareigų pobūdžio. Be to, tame III priede yra nuostatų, reglamentuojančių pranešimų apie konkursą paskelbimą, paraiškų formas, atrankos komisijos sudėtį ir darbą, taip pat sąlygas, kuriomis Sąjungos institucijos gali pavesti EPSO atlikti su atrankos procedūromis susijusias užduotis.
- 50 Tuo remiantis darytina išvada, kad konkurso organizavimo tvarka nustatoma pranešime, o jo esminės nuostatos turi būti įtvirtintos pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų III priedą. Tokiomis aplinkybėmis pranešime apie konkursą, kaip pažymėjo Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 66 punkte, yra įtvirtintas konkretaus konkurso „norminis pagrindas“, atsižvelgiant į paskyrimų tarnybos nustatytą tikslą, o pagal šį pagrindą nustatoma „tam tikro konkurso procedūra nuo atitinkamo pranešimo paskelbimo iki rezervo sąrašo, kuriame pateikiamos to konkurso laimėtojų pavardės, paskelbimo“.
- 51 Taigi, kadangi ginčijamuose pranešimuose apie konkursus nustatytas toks norminis pagrindas, jie sukelia privalomų teisinių padarinių, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 44 punkte nurodytą jurisprudenciją.
- 52 Tokių pranešimų apie konkursą teisinio pobūdžio vertinimą nagrinėjamu atveju patvirtina EPSO nustatytų Viešiesiems konkursams taikytinų bendrųjų taisyklių ir pačių ginčijamų pranešimų apie konkursus formuluotės.
- 53 Šiuo klausimu, pirma, iš Viešiesiems konkursams taikytinų bendrųjų taisyklių pirmame puslapyje pateiktos informacijos matyti, kad šios taisyklės „yra sudedamoji pranešimo apie konkursą dalis ir kartu su pranešimu sudaro privalomus konkurso procedūros pagrindus“. Dėl pagal šias bendrąsias taisykles kandidatams nustatytų kalbų mokėjimo reikalavimų pažymėtina, jog tų bendrųjų taisyklių 1.3 ir 2.1.4 punktuose, be kita ko, nurodyta, kad tiek konkurso antrąją kalbą, tiek kalbą, kuria turi būti pateiktos kandidatų paraiškos, galima rinktis tik iš anglų, prancūzų ir vokiečių kalbų, „išskyrus atvejus, kai pranešime apie konkursą nurodoma kitaip“. Antra, ginčijamų pranešimų apie konkursus įžanginėje

dalyje, darant nuorodą į minėtas bendrąsias taisykles, patikslinama, kad „[b]endrosios taisyklės yra sudedamoji pranešimo apie konkursą dalis ir padės suprasti atrankos procedūrų taisykles bei registracijos tvarką“.

- 54 Iš Viešiesiems konkursams taikytinų bendrųjų taisyklių formuluotės matyti, kad jos yra privalomas konkurso procedūros pagrindas tik „kartu“ taikant „pranešimą“, todėl vien šios taisyklės nereglamentuoja ginčijamuose pranešimuose apie konkursus nurodytų konkursų procedūros. Taigi, nors tos bendrosios taisyklės yra „sudedamoji pranešimo apie konkursą dalis“ ir, žinoma, dėl to gali būti į jas atsižvelgta nagrinėjant pranešimą apie konkursą, jomis savaime negali būti nustatytas tokių konkursų, kaip nurodyti ginčijamuose pranešimuose apie konkursus, teisinis pagrindas.
- 55 Vadinasi, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 70 punkte teisingai nusprendė, kad ginčijami pranešimai apie konkursus yra ne Viešiesiems konkursams taikytinų bendrųjų taisyklių patvirtinamieji aktai arba išimtinai vykdymo aktai, o aktai, sukeltys „privalomų teisinių padarinių, kiek tai susiję su atitinkamų konkursų kalbų vartojimo tvarka“.
- 56 Tokiomis aplinkybėmis ir atsižvelgiant į tai, kad Bendrasis Teismas galėjo padaryti šią išvadą vien išnagrinėjęs ginčijamus pranešimus apie konkursus, negalima teigti, jog jis pažeidė pareigą motyvuoti dėl to, kad, nagrinėdamas šių pranešimų teisinį pobūdį, nepalygino jų turinio su Viešiesiems konkursams taikytinų bendrųjų taisyklių turiniu.
- 57 Be to, dėl skundžiamo sprendimo 68 ir 69 punktuose išdėstytų motyvų pažymėtina, kad Bendrasis Teismas juos pateikė siekdamas išsamumo tuo atveju, jei ginčijami pranešimai apie konkursus turėtų būti laikomi Viešiesiems konkursams taikytinų bendrųjų taisyklių patvirtinamaisiais aktais arba išimtinai vykdymo aktais. Vis dėlto, atsižvelgiant į šio sprendimo 55 punkte padarytą išvadą, šie motyvai, net jeigu jie klaidingi, negali lemti skundžiamo sprendimo panaikinimo. Taigi dėl šių motyvų pateikti argumentai yra netinkami (šiuo klausimu žr. 2013 m. spalio 24 d. Sprendimo *Kone ir kt. / Komisija*, C-510/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:696, 69 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 58 Tokiomis aplinkybėmis reikia atmesti pirmojo pagrindo ketvirtą dalį.
- *Dėl pirmojo pagrindo pirmos, antros ir trečios dalių, grindžiamų klaidingu Viešiesiems konkursams taikytinų bendrųjų taisyklių teisinio pobūdžio aiškinimu*
- 59 Pirmojo pagrindo pirma, antra ir trečia dalys yra susijusios su skundžiamo sprendimo 45–59 punktais, kuriuose nagrinėjamas Viešiesiems konkursams taikytinų bendrųjų taisyklių teisinis pobūdis. Vis dėlto iš pačios skundžiamo sprendimo 59 punkto formuluotės matyti, kad Bendrasis Teismas tuose punktuose pateiktus motyvus nurodė tik papildomai, kad būtų galima priimti sprendimą dėl pareikštų ieškinių priimtimumo.
- 60 Kaip pažymėjo generalinis advokatas savo išvados 58 punkte, ginčijami pranešimai apie konkursus sukelia privalomų teisinių padarinių, taigi gali būti ginčijami neatsižvelgiant į Viešiesiems konkursams taikytinų bendrųjų taisyklių teisinę galią, todėl, siekiant įvertinti Bendrajame Teisme pareikštų ieškinių priimtimumą, nebuvo būtina nagrinėti šių taisyklių teisinio pobūdžio.
- 61 Tuo remiantis darytina išvada, kad pirmojo pagrindo pirmoje, antroje ir trečioje dalyse yra pateikti argumentai dėl skundžiamo sprendimo perteklinių motyvų, todėl šie argumentai savaime negali lemti jo panaikinimo. Taigi jie turi būti atmesti kaip netinkami (šiuo klausimu žr. 2013 m. spalio 24 d. Sprendimo *Kone ir kt. / Komisija*, C-510/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:696, 69 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 62 Vadinasi, pirmasis pagrindas turi būti atmestas kaip iš dalies nepagrįstas ir iš dalies netinkamas.

Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnio ir pareigos motyvuoti pažeidimu

Dėl antrojo pagrindo pirmos dalies, grindžiamos klaidingu Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnio aiškinimu

– Šalių argumentai

- 63 Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 91 punkte klaidingai aiškino Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnį ir 2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimą *Italija / Komisija* (C-566/10 P, EU:C:2012:752), kai nusprendė, jog iš to Teisingumo Teismo sprendimo matyti, kad „antrosios kalbos pasirinkimo apribojimas, leidžiant konkurse dalyvaujantiems kandidatams ją pasirinkti tik iš nedidelio oficialiųjų kalbų skaičiaus, yra diskriminacija dėl kalbos“. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas taip pat padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 92 punkte konstatavo, kad pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnį „draudžiama“ diskriminacija dėl kalbos, nors pagal šią nuostatą būtų galima pateisinti nevienodą požiūrį vadovaujantis, be kita ko, su tarnybos interesu susijusiais motyvais.
- 64 Italijos Respublika ginčija šiuos argumentus.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 65 Bendrasis Teismas, remdamasis, be kita ko, Pareigūnų tarnybos nuostatais ir 2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimu *Italija / Komisija* (C-566/10 P, EU:C:2012:752), skundžiamo sprendimo 91 punkte konstatavo, kad „antrosios kalbos pasirinkimo apribojimas, leidžiant konkurse dalyvaujantiems kandidatams ją pasirinkti tik iš nedidelio oficialiųjų kalbų skaičiaus, yra diskriminacija dėl kalbos“. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas nurodė, kad „dėl tokios nuostatos kai kurie potencialūs kandidatai, t. y. tie, kurie pakankamai gerai moka bent vieną iš nurodytų kalbų, yra palankesnėje padėtyje, nes gali dalyvauti konkurse ir todėl gali būti įdarbinti kaip Sąjungos pareigūnai arba tarnautojai, o kiti, kurie šių kalbų pakankamai gerai nemoka, dalyvauti negali“. Be to, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 92 punkte nusprendė, kad Komisijos pateiktas argumentas, susijęs su diskriminacijos dėl pilietybės nebuvimu nagrinėjamu atveju, turi būti atmestas kaip netinkamas, nes pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnį draudžiama ne tik diskriminacija dėl pilietybės, bet ir diskriminacija dėl kalbos.
- 66 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia priminti, kad, viena vertus, kaip nurodė Teisingumo Teismas 2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Italija / Komisija* (C-566/10 P, EU:C:2012:752) 82 punkte, Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnio 1 dalyje numatyta, jog „[t]aikant šiuos Tarnybos nuostatus draudžiama bet kokia diskriminacija bet koku pagrindu, pavyzdžiui, dėl <...> kalbos <...>“, ir, kita vertus, šio straipsnio 6 dalyje numatyta galimybė tam tikromis sąlygomis nukrypti nuo to straipsnio 1 dalyje įtvirtinto draudimo.
- 67 Priešingai, nei teigia Komisija, akivaizdu, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 91 punkte nesiekė atmesti galimybės tam tikromis sąlygomis pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnio 6 dalį pateisinti oficialiųjų kalbų vartojimo apribojimus. Iš tiesų prieš konstatuodamas tame 91 punkte, kad „antrosios kalbos pasirinkimo apribojimas, leidžiant konkurse dalyvaujantiems kandidatams ją pasirinkti tik iš nedidelio oficialiųjų kalbų skaičiaus, yra diskriminacija dėl kalbos“, Bendrasis Teismas to sprendimo 88 punkte priminė, kad „pagal [Pareigūnų] [t]arnybos nuostatų 1d straipsnį leidžiama apriboti“ oficialiųjų kalbų vartojimą vadovaujantis, be kita ko, tarnybos interesu.
- 68 Be to, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 92 punkte pagrįstai konstatavo, kad pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnį draudžiama bet kokia diskriminacija ne tik dėl pilietybės, bet ir dėl kalbos.

69 Tokiomis aplinkybėmis antrojo pagrindo pirma dalis turi būti atmesta.

Dėl antrojo pagrindo antros dalies, grindžiamos tuo, kad Bendrasis Teismas, vertindamas ginčijamų pranešimų apie konkursus motyvus, padarė teisės klaidą ir nenurodė savo motyvų

– Šalių argumentai

70 Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad ginčijami pranešimai apie konkursą yra nepakankamai motyvuoti, nors skundžiamo sprendimo 98–104 punktuose nenagrinėjo, ar Viešiesiems konkursams taikytinose bendrosiose taisyklėse nurodyta pakankamai motyvų, kuriais remiantis būtų galima pateisinti konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimą anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis. Be to, jis pažeidė pareigą motyvuoti, nes nenagrinėjo, ar šios bendrosios taisyklės yra kiti aktai, kaip antai pranešimai, kuriuose nurodyti konkursų antrosios kalbos pasirinkimo apribojimo kriterijai, kaip tai suprantama pagal 2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Italija / Komisija* (C-566/10 P, EU:C:2012:752) 91 punktą.

71 Italijos Respublika ginčija šiuos argumentus.

– Teisingumo Teismo vertinimas

72 Skundžiamo sprendimo 103 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad nagrinėjamų konkursų norminis pagrindas buvo įtvirtintas ginčijamuose pranešimuose apie konkursus, o ne Viešiesiems konkursams taikytinose bendrosiose taisyklėse ir prie jų pridėtosose Kalbų vartojimo bendrosiose gairėse, nors tuose pranešimuose daroma nuoroda į šiuos aktus. Šiuo klausimu jis taip pat konstatavo, kad tuose pranešimuose nustatytos savarankiškos šių konkursų taisyklės, įskaitant konkursams taikytinos kalbų vartojimo tvarkos taisykles. Be to, jis to sprendimo 104 punkte nusprendė nagrinėti motyvus, kuriuos ginčijamuose pranešimuose apie konkursus pateikė EPSO, siekdama pateisinti konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimą anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis.

73 Žinoma, kaip jau konstatuota šio sprendimo 51 punkte, ginčijami pranešimai apie konkursus sukelia privalomų teisinių padarinių, todėl yra nagrinėjamų konkursų norminis pagrindas. Viešiesiems konkursams taikytinos bendrosios taisyklės yra tų pranešimų „sudedamoji dalis“, todėl Bendrasis Teismas turėjo įvertinti motyvų, kuriuos pateikė EPSO, siekdama pateisinti nagrinėjamus kalbų reikalavimus, pagrįstumą, atsižvelgdamas į motyvus, nurodytus ne tik pačiuose ginčijamuose pranešimuose apie konkursus, bet ir tose bendrosiose taisyklėse.

74 Komisijos argumentas, kad Bendrasis Teismas nagrinėjo tik ginčijamų pranešimų apie konkursus turinį, yra nepagrįstas, nes jis taip pat nagrinėjo, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 115–117 punktų, Viešiesiems konkursams taikytinose bendrosiose taisyklėse ir Kalbų vartojimo bendrosiose gairėse, kaip „sudedamosiose“ ginčijamų pranešimų apie konkursus „dalyse“, pateiktus šiuo klausimu reikšmingus motyvus.

75 Be to, dėl Komisijos argumento, kad Bendrasis Teismas „pažeidė pareigą motyvuoti, nes nenagrinėjo, ar Viešiesiems konkursams taikytinos bendrosios taisyklės yra pranešimai, ar kiti aktai, kaip tai suprantama pagal [2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Italija / Komisija* (C-566/10 P, EU:C:2012:752)] 91 punktą“, pakanka konstatuoti, jog Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 58 ir 69 punktuose priminė, kad „Bendrąsias taisykles <...> reikia aiškinti <...> kaip pranešimus, kaip jie suprantami pagal 2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Italija / Komisija* (C-566/10 P, EU:C:2012:752) 91 punktą“. Taigi šis argumentas turi būti atmestas.

76 Vadinas, reikia atmesti antrojo pagrindo antrą dalį ir turi būti atmestas kaip nepagrįstas visas antrasis pagrindas.

Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimu anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis

Dėl trečiojo pagrindo pirmos dalies, grindžiamos teisės klaida ir pareigos motyvuoti pažeidimu aiškinant Pareigūnų tarnybos nuostatų 28 straipsnio f punktą

– Šalių argumentai

- 77 Komisija nurodo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą aiškindamas Pareigūnų tarnybos nuostatų 28 straipsnio f punktą, kai skundžiamo sprendimo 106 punkte nusprendė, kad nevienodas požiūris dėl kalbos nepalengvino gambiausių, našiausių ir principingiausių pareigūnų įdarbinimo, kaip tai suprantama pagal tų nuostatų 27 straipsnio pirmą pastraipą, nes, jo teigimu, akivaizdu, kad šios savybės nepriklauso nuo kandidato kalbų mokėjimo. Komisija mano, kad kalbų mokėjimas priskirtinas pagal tą nuostatą reikalaujamiems gebėjimams.
- 78 Italijos Respublika ginčija šiuos argumentus.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 79 Skundžiamo sprendimo 105 punkte Bendrasis Teismas nurodė Komisijos argumentą, kad jeigu Sąjungos institucijos nustato savo tarnybų kalbinius poreikius, nediskriminavimo principo būtų nepaisoma tik savavališko arba akivaizdžiai neadekvataus siekiamiems tikslams pasirinkimo atveju; šiuo atveju siejami tikslai yra šie: kad būtų „iš karto gebančių dirbti kandidatų“ ir kad būtų „įdarbinti gambiausi, našiausi ir principingiausi pareigūnai, kaip tai suprantama pagal [Pareigūnų] [t]arnybos nuostatų 27 straipsnio pirmą pastraipą“. Vis dėlto Bendrasis Teismas to sprendimo 106 punkte nusprendė, kad tik pirmuoju iš šių tikslų galima pateisinti nevienodą požiūrį dėl kalbos, o antruoju to negalima padaryti, nes Pareigūnų tarnybos nuostatų 27 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodyti gebėjimai nepriklauso nuo kandidato kalbų mokėjimo.
- 80 Šiuo klausimu konstatuotina, pirma, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų 27 straipsnio pirmoje pastraipoje įtvirtintas tikslas, pagal kurį įdarbinant siekiama užtikrinti, kad dirbtų „gambiausi, našiausi ir principingiausi“ pareigūnai. Antra, tų nuostatų 28 straipsnyje išvardyti reikalavimai, kuriuos jie turi įvykdyti, kad būtų paskirti į pareigas; tarp jų, be kita ko, yra reikalavimai būti valstybės narės piliečiu, turėti visas piliečio teises, būti įvykdžiusiam pareigą atlikti karo prievolę, turėti reikiamas moralines savybes, laimėti konkursą, būti fiziškai tinkamam pareigoms ir mokėti reikalaujamas kalbas.
- 81 2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Italija / Komisija* (C-566/10 P, EU:C:2012:752) 94 punkte konstatuodamas, kad tikslas įdarbinti „gambiausius, našiausius ir principingiausius“ pareigūnus, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 27 straipsnio pirmą pastraipą, gali būti lengviau pasiektas, „kai kandidatams atrankos testus leidžiama laikyti jų gimtąja kalba arba antrąja kalba, kurią jie mano mokantys geriausiai“, Teisingumo Teismas vis dėlto pripažino, kad kalbų mokėjimas iš principo nepriklauso nuo šiame straipsnyje nurodytų gebėjimų.
- 82 Taigi, nors kandidato kalbų mokėjimas gali ir net turi būti vertinamas per konkurso procedūrą tam, kad institucijos įsitikintų, jog kandidatas turi Pareigūnų tarnybos nuostatų 28 straipsnio f punkte reikalaujamų žinių, tokiu vertinimu siekiama savarankiško tikslo, palyginti su tikslu atrinkti „gambiausius, našiausius ir principingiausius pareigūnus“, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 27 straipsnio pirmą pastraipą. Remiantis tuo, darytina išvada, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų 28 straipsnio f punkte reikalaujamas kalbų mokėjimas negali būti prilygintas tų nuostatų 27 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytiems „gebėjimams“.

- 83 Tokiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 106 punkte nusprendė, kad kandidato savybės – „gabiausias, našiausias ir principingiausias“ – „nepriklauso nuo jo kalbų mokėjimo“. Remiantis tuo, taip pat darytina išvada, kad jis nepažeidė pareigos motyvuoti, kai ginčijamuose pranešimuose apie konkursus įtvirtinto konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimo anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis nenagrinęjo atsižvelgdamas į tikslą įdarbinti gabiausius, našiausius ir principingiausius pareigūnus, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 27 straipsnio pirmą pastraipą.
- 84 Vadinasi, reikia atmesti trečiojo pagrindo pirmą dalį.

Dėl trečiojo pagrindo antros dalies, grindžiamos neteisinga taikytinos teisminės kontrolės intensyvumo apibrėžtimi ir klaidingu Kalbų vartojimo bendrųjų gairių aiškinimu

– Šalių argumentai

- 85 Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 107–117 punktuose atliko ginčijamų pranešimų apie konkursus teisėtumo kontrolę ir paneigė EPSO turimą plačią diskreciją nustatyti kalbinių gebėjimų, kurių reikalaujama iš kandidatų, kriterijus. Nors Teisingumo Teismas 2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Italija / Komisija* (C-566/10 P, EU:C:2012:752) 90 punkte reikalavo nustatyti „aiškius, objektyvius ir numatomus“ kriterijus, kuriais remiantis būtų galima objektyviai pateisinti konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimą anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis, Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad EPSO turi pateikti išsamius motyvus ir „konkrečią informaciją“ apie šio pasirinkimo apribojimo priežastis. Bet kuriuo atveju Kalbų vartojimo bendrosiose gairėse ir ginčijamuose pranešimuose apie konkursus pateiktuose išsamiuose motyvuose yra įtvirtinti tokie kriterijai.
- 86 Italijos Respublika ginčija šiuos argumentus.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 87 Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 107–109 punktuose pažymėjo, kad nors Sąjungos institucijos turi plačią diskreciją „steigti pareigūno arba tarnautojo darbo vietą, pasirinkti pareigūną arba tarnautoją į įsteigtą darbo vietą ir nustatyti darbo santykio su tarnautoju pobūdį“, tos institucijos turi užtikrinti reikšmingų nuostatų, įskaitant Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnį, laikymąsi. Jis taip pat nurodė, kad Sąjungos teismas prireikus turi patikrinti, ar galimi reikalavimai konkurse dalyvaujantiems kandidatams mokėti konkrečias kalbas yra objektyviai pateisinami ir proporcingi realiems tarnybos poreikiams.
- 88 Šiuo klausimu, pirma, primintina, kad pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją Sąjungos institucijos turi turėti plačią diskreciją, kai reikia organizuoti tarnybų veiklą, konkrečiai nustatyti laisvoms pareigoms eiti keliamus tinkamumo kriterijus ir, atsižvelgiant į šiuos kriterijus bei vadovaujantis tarnybos interesais, konkurso organizavimo sąlygas ir tvarką (šiuo klausimu žr. 1975 m. spalio 16 d. Sprendimo *Deboeck / Komisija*, 90/74, EU:C:1975:128, 29 punktą, 1984 m. vasario 9 d. Sprendimo *Fabius / Komisija*, 39/83, EU:C:1984:52, 7 punktą ir 2008 m. spalio 9 d. Sprendimo *Chetcuti / Komisija*, C-16/07 P, EU:C:2008:549, 76 punktą). Taigi institucijos, kaip ir EPSO, jeigu ji įgyvendina tų institucijų jai suteiktus įgaliojimus, turi turėti galimybę, atsižvelgdamos į savo poreikius, nustatyti tinkamumo reikalavimus konkurse dalyvaujantiems kandidatams, kad galėtų naudingai ir racionaliai organizuoti savo tarnybų veiklą.
- 89 Vis dėlto, kaip priminta šio sprendimo 66 punkte, institucijos, taikydamos Pareigūnų tarnybos nuostatus, turi užtikrinti šių nuostatų 1d straipsnio, kuriame draudžiama bet kokia diskriminacija dėl kalbos, laikymąsi. Nors iš tikrųjų to straipsnio 6 dalyje numatyta, kad ši draudimą galima apriboti, tai

gali būti daroma tik jeigu šie apribojimai yra „pagrįst[i] objektyviomis ir pagrįstomis [tinkamomis] priežastimis“ ir jais siekiama „teisėtų tikslų, vadovaujantis bendrais interesais ir bendromis personalo politikos nuostatomis [teisėtų bendrojo intereso tikslų įgyvendinant personalo politiką]“.

- 90 Taigi Sąjungos institucijoms, kaip ir EPSO šio sprendimo 88 punkte nurodytomis sąlygomis, suteikta plati diskrecija organizuoti savo tarnybų veiklą yra apribota imperatyviomis Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnio nuostatomis, todėl nevienodas požiūris dėl kalbos, atsirandantis dėl konkurso kalbos vartojimo apribojimo nedideliu oficialiųjų kalbų skaičiumi, galimas tik tuo atveju, jeigu toks apribojimas yra objektyviai pateisinamas ir proporcingas realiems tarnybos poreikiams (šiuo klausimu žr. 2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, C-566/10 P, EU:C:2012:752, 88 punktą). Tokiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 107 punkte teisingai konstatavo, kad, įgyvendindama savo diskreciją, EPSO negali būti atleista nuo pareigos laikytis, be kita ko, Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnio.
- 91 Antra, dėl teisminės kontrolės, kurią Bendrasis Teismas turi atlikti vertindamas nevienodą požiūrį dėl kalbos, kylantį iš konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimo nedideliu oficialiųjų Sąjungos kalbų skaičiumi, reikia priminti, kad, kaip matyti iš pirmesniame punkte nurodytos jurisprudencijos, toks apribojimas iš principo gali būti pateisinamas tarnybos interesu, jeigu šis interesas yra objektyviai pagrįstas ir jeigu nustatoma, kad reikalaujamas kalbų mokėjimo lygis yra proporcingas realiems tarnybos poreikiams. Be to, iš šios jurisprudencijos matyti, kad taisyklės, ribojančios konkurso antrosios kalbos pasirinkimą, turi būti grindžiamos „aiškiais, objektyviais ir numatomais“ kriterijais (šiuo klausimu žr. 2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, C-566/10 P, EU:C:2012:752, 88 ir 90 punktus).
- 92 Taigi, kadangi konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimo teisėtumas pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnį priklauso nuo to, ar tas apribojimas yra pateisinamas ir proporcingas, o pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją šis pateisinimas ir proporcingumas turi būti nustatomi remiantis aiškiais, objektyviais ir nuspėjamaiais kriterijais, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 108 ir 109 punktuose teisingai nusprendė, kad Sąjungos teismai turi įgaliojimus vertinti, ar konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimas yra objektyviai pateisinamas ir proporcingas realiems tarnybos poreikiams.
- 93 Dėl argumento, kad Bendrasis Teismas, be kita ko, skundžiamo sprendimo 113 punkte klaidingai nusprendė, jog turi būti pateikta „konkreči informacija“, kuria būtų papildyti ginčijamų pranešimų apie konkursus motyvai dėl konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimo, reikia patikslinti, kad institucija, nustačiusi nevienodą požiūrį dėl kalbos, turi įrodyti, kad toks požiūris iš tikrųjų atitinka realius poreikius, susijusius su pareigomis, kurias turės atlikti įdarbinti asmenys. Be to, bet koks reikalavimas mokėti konkrečią kalbą turi būti proporcingas šiam interesui ir grindžiamas aiškiais, objektyviais ir nuspėjamaiais kriterijais tam, kad kandidatai galėtų suprasti tokio reikalavimo motyvus, o Sąjungos teismai – patikrinti jo teisėtumą (žr. šios dienos Sprendimo *Ispanija / Parlamentas*, C-377/16, 69 punktą).
- 94 Taigi tam, kad Bendrasis Teismas galėtų patikrinti, ar nagrinėjamų konkursų taisyklės atitinka Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnį, jis turi *in concreto* išnagrinėti tas taisykles ir konkrečias bylos aplinkybes. Tik atlikus tokią analizę galima nustatyti reikalavimą mokėti kalbas, kurių mokėjimo, vadovaudamasi tarnybos interesu, institucijos gali objektyviai reikalauti einant konkrečias pareigas, taigi ir nustatyti, ar kalbų, kurias leidžiama vartoti dalyvaujant šiuose konkursuose, pasirinkimo apribojimas yra objektyviai pateisinamas ir proporcingas realiems tarnybos poreikiams.
- 95 Tokiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas, be kita ko, skundžiamo sprendimo 113 punkte pagrįstai nagrinėjo, ar ginčijamuose pranešimuose apie konkursus, Viešiesiems konkursams taikytinose bendrosiose taisyklėse ar Komisijos pateiktuose įrodymuose yra „konkrečios informacijos“, kuri leistų objektyviai nustatyti tarnybos intereso, galinčio nagrinėjamu atveju pateisinti konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimą, buvimą.

- 96 Trečia, tiek, kiek Komisija nurodo, kad Kalbų vartojimo bendrosiose gairėse ir ginčijamuose pranešimuose apie konkursus pateiktuose išsamiuose motyvuose bet kuriuo atveju „akivaizdžiai“ įtvirtinti aiškūs, objektyvūs ir nuspėjami kriterijai, pateisinantys konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimą anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis, reikia pabrėžti, viena vertus, kad šis argumentas nepagrįstas, todėl jam negalima pritarti.
- 97 Kita vertus, tiek, kiek tokiu argumentu Komisija siekia ginčyti skundžiamo sprendimo 110–117 punktuose Bendrojo Teismo atliktą Viešiesiems konkursams taikytinų bendrųjų taisyklių, įskaitant Kalbų vartojimo bendrąsias gaires, ginčijamų pranešimų apie konkursus ir Komisijos jam pateiktų rašytinių pastabų turinio analizę, reikia priminti, jog pagal suformuotą jurisprudenciją iš SESV 256 straipsnio ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmos pastraipos matyti, kad apeliacinis skundas paduodamas tik teisės klausimais. Todėl tik Bendrasis Teismas turi jurisdikciją nustatyti ir vertinti reikšmingas faktines aplinkybes. Taigi šių faktinių aplinkybių vertinimas, jeigu jos nebuvo iškraipytos, nėra teisės klausimas, kurį, nagrinėdamas apeliacinį skundą, gali tikrinti Teisingumo Teismas (2016 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *BSH / EUIPO*, C-43/15 P, EU:C:2016:837, 50 punktas). Tačiau Komisija nenurodė tokio iškraipymo.
- 98 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, trečiojo pagrindo antra dalis turi būti atmesta kaip nepagrįsta.

Dėl trečiojo pagrindo trečios dalies, grindžiamos teisės klaidomis, kurias Bendrasis Teismas padarė atlikdamas teisminę kontrolę

– Šalių argumentai

- 99 Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas peržengė teisminės kontrolės ribas ir skundžiamo sprendimo 120–144 punktuose, būtent 129–131, 139, 140, 142 ir 146 punktuose, administracijos vertinimą pakeitė savuoju. Jos teigimu, Bendrasis Teismas turėjo tik nustatyti, ar EPSO vertinimai dėl konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimo anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis yra savavališki ar akivaizdžiai netinkami, nes personalo politikos ir konkurse dalyvaujančių kandidatų tinkamumo kriterijų nustatymas yra sudėtingas vertinimas, dėl kurio galima atlikti tik akivaizdžių vertinimo klaidų paieška apribotą teisminę kontrolę.
- 100 Italijos Respublika ginčija šiuos argumentus.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 101 Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 118–146 punktuose vieną po kito atmetė šiuos Komisijos argumentus: pirma, trys kalbos, kuriomis ginčijamuose pranešimuose apie konkursus buvo apribotas konkurso antrosios kalbos pasirinkimas, yra pagrindinės kalbos, kuriomis vyksta Sąjungos institucijų pasitarimai; antra, beveik visi Komisijos vertimai atliekami šiomis trimis kalbomis; trečia, Komisijos pareigūnai ir tarnautojai dažniausiai kalba šiomis kalbomis; ketvirta, Sąjungos valstybėse narėse šių kalbų yra daugiausia mokomasi kaip užsienio kalbų ir jomis daugiausia kalbama kaip užsienio kalbomis.
- 102 Dėl Komisijos teiginio, jog Bendrasis Teismas EPSO vertinimą nepagrįstai pakeitė savuoju, reikia priminti, kad, kaip pažymėta šio sprendimo 89 ir 90 punktuose, jeigu EPSO nustato konkurso kalbų reikalavimus, jos, kaip ir institucijų, pavedančių jai savo užduotis, diskrecija yra apribota Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnyje numatytais reikalavimais, pagal kuriuos bet koks nevienodas požiūris dėl kalbos turi būti objektyviai pateisinamas ir proporcingas realiems tarnybos poreikiams.

- 103 Tiesa, iš šio sprendimo 88 punkte primintų principų matyti, kad Bendrasis Teismas negali pakeisti EPSO vertinimo savuoju, kiek tai susiję su personalo politikos ir tinkamumo, kurio tarnybos interesais turi būti reikalaujama iš konkurse dalyvaujančių kandidatų, kriterijų nustatymu. Vis dėlto, kaip nurodyta šio sprendimo 91–94 punktuose, Bendrasis Teismas turi vykdyti ir teisinę, ir faktinę EPSO pasirinkimų šioje srityje kontrolę, siekdamas užtikrinti, kad bet koks nevienodas požiūris dėl kalbos į konkurse dalyvaujančius kandidatus pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnį būtų objektyviai pateisinamas ir proporcingas realiems tarnybos poreikiams ir kad šie pasirinkimai būtų grindžiami aiškiais, objektyviais ir nuspėjamais kriterijais.
- 104 Iš tiesų, kaip yra nusprendęs Teisingumo Teismas, net tais atvejais, jei vertinimai sudėtingi, Sąjungos teismas turi patikrinti ne tik nurodytą įrodymų faktinį teisingumą, patikimumą ir nuoseklumą, bet ir tai, ar šie įrodymai apima visus esminius duomenis, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant sudėtingą padėtį, ir ar jie gali pagrįsti jais remiantis padarytas išvadas (šiuo klausimu žr. 2005 m. vasario 15 d. Sprendimo *Komisija / Tetra Laval*, C-12/03 P, EU:C:2005:87, 39 punktą, 2011 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *Chalkor / Komisija*, C-386/10 P, EU:C:2011:815, 54 punktą ir 2012 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Otis ir kt.*, C-199/11, EU:C:2012:684, 59 punktą).
- 105 Siekiant nustatyti, ar Bendrasis Teismas skundžiamame sprendime EPSO vertinimą pakeitė savuoju ir taip peržengė teisminės kontrolės ribas, pirma, reikia išnagrinėti skundžiamo sprendimo 120–126, 132–138 ir 141–144 punktus, kuriuose išdėstyti Bendrojo Teismo motyvai.
- 106 Remdamasis skundžiamo sprendimo 120–122 punktuose išdėstytais motyvais, Bendrasis Teismas pirmiausia atmetė Komisijos teiginį, kad anglų, prancūzų ir vokiečių kalbos yra pagrindinės kalbos, kuriomis vyksta Sąjungos institucijų pasitarimai, nes tai yra „neapibrėžto ir bendro pobūdžio“ teiginys. Šiuo klausimu jis, be kita ko, konstatavo, kad šio teiginio nepatvirtina nei Europos Sąjungos Teisingumo Teismo, nei Europos Parlamento kalbų vartojimo tvarka. Jis iš esmės pridūrė, kad net darant prielaidą, jog tas teiginys yra teisingas, be papildomų paaiškinimų negalima preziumuoti, kad ką tik įdarbintas pareigūnas, kuris nemoka nė vienos iš šių pasitarimo kalbų, nesugebės dirbti iš karto. Toliau to sprendimo 123–126 punktuose Bendrasis Teismas nepripažino reikšmingais Komisijos pateiktų statistinių duomenų apie jos Vertimo raštu generalinio direktorato išverstus dokumentus, kai nusprendė, be kita ko, kad šiais duomenimis negalima pagrįsti išvados, jog šios trys kalbos yra dažniausiai vartojamos kalbos visose institucijose. Be to, Bendrasis Teismas to sprendimo 132–136 punktuose atmetė Komisijos išvadas, padarytas remiantis jos parengta lentele, kurioje pažymėta, kokias kalbas kaip pagrindinę kalbą daugiausia nurodė Komisijos pareigūnai ir tarnautojai. Jis konstatavo, kad, viena vertus, šioje lentelėje nurodytas tik Komisijos personalas ir, kita vertus, ši informacija apie Komisijos pareigūnų ir tarnautojų pagrindinę kalbą bet kuriuo atveju neleidžia nustatyti, kokią procentinę dalį sudaro kalbos, kuriomis jie kalba, nes jie turi patenkinamai mokėti bent vieną kitą kalbą, kaip reikalaujama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 28 straipsnio f punktą. Galiausiai skundžiamo sprendimo 141–144 punktuose Bendrasis Teismas atmetė Komisijos pateiktus statistinius duomenis, pagal kuriuos anglų, prancūzų ir vokiečių kalbos yra užsienio kalbos, kurių Europos Sąjungoje daugiausia mokomasi ir kuriomis daugiausia kalbama, motyvuodamas tuo, kad negalima daryti prielaidos, jog šie statistiniai duomenys atspindi Sąjungos pareigūnų kalbų mokėjimą, ir kad ši aplinkybė galėjo būti svarbi tik tuo atveju, jei Komisija būtų įrodžiusi, kad nagrinėjamas apribojimas atitinka tarnybos interesą, o taip nagrinėjamu atveju nebuvo.
- 107 Konstatuotina, jog šiuose punktuose Bendrojo Teismo kritika susijusi su tuo, kad faktinės aplinkybės, kurias Komisija nurodė siekdama pagrįsti savo argumentus, nepatvirtina jomis remiantis padarytų išvadų. Tokiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas vertino tik tai, ar Komisijos pateiktos pateisinamos priežastys ir įrodymai yra reikšmingi ir nuoseklūs. Taigi negalima jo kaltinti EPSO vertinimą šiuo atveju pakeitus savuoju.

- 108 Be to, dėl Komisijos kaltinimo, kad Bendrasis Teismas iš esmės neapsiribojo akivaizdžios EPSO vertinimų klaidos kontrole, reikia pridurti, kad, atsižvelgiant į šio sprendimo 89, 90 ir 102 punktus, nėra pagrindo taip apriboti motyvų, kuriuos EPSO pateikė siekdama pateisinti konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimą, pagrįstumo kontrolės.
- 109 Antra, dėl Komisijos argumentų, kuriais siekiama, kad būtų konstatuota, jog Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 127–131, 139 ir 140 punktuose peržengė teisminės kontrolės ribas, kai nusprendė, kad bet kuriuo atveju negalima pateisinti konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimo anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis dėl to, kad Komisijos pateikti duomenys rodo, be kita ko, didelį anglų kalbos vartojimo atotrūkį nuo prancūzų ir ypač vokiečių kalbos vartojimo, pažymėtina, kad šie argumentai pateikti dėl skundžiamo sprendimo punktų, kuriuose išdėstyti pertekliniai motyvai.
- 110 Tokiomis aplinkybėmis net darant prielaidą, kad Bendrasis Teismas, tuose punktuose atlikdamas vertinimą, peržengė teisminės kontrolės ribas, tai, remiantis šio sprendimo 57–61 punktuose priminta jurisprudencija, bet kuriuo atveju negali lemti skundžiamo sprendimo panaikinimo. Vadinas, šio sprendimo 109 punkte nurodyti argumentai yra netinkami.
- 111 Taigi trečiojo pagrindo trečia dalis turi būti atmesta kaip iš dalies nepagrįsta ir iš dalies netinkama.
- 112 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, trečiasis pagrindas turi būti atmestas kaip iš dalies nepagrįstas ir iš dalies netinkamas.

Dėl ketvirtojo pagrindo, susijusio su kandidatų ir EPSO bendravimo kalbos pasirinkimo apribojimu anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis

Šalių argumentai

- 113 Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 183–185 punktuose rėmėsi plačiu 2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Italija / Komisija* (C-566/10 P, EU:C:2012:752) 68 ir 69 punktų aiškinimu, siekdamas konstatuoti, kad Reglamentas Nr. 1/58 yra visiškai taikytinas konkursuose dalyvaujančių kandidatų ir EPSO bendravimui. Komisijos teigimu, tie minėto Teisingumo Teismo sprendimo punktai susiję tik su pareiga paskelbti pranešimus apie konkursą visomis oficialiosiomis Sąjungos kalbomis. Nors Teisingumo Teismas konstatavo, jog nėra taip, kad konkurse dalyvaujantys kandidatai „visiškai nepatektų“ į Reglamento Nr. 1/58 taikymo sritį, jis nusprendė, kad jiems ir toliau taikomi Pareigūnų tarnybos nuostatai. Todėl Bendrasis Teismas turėjo pripažinti, kad pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnį prireikus leidžiama apriboti bendravimo kalbas, kurios gali būti vartojamos vykstant konkursui.
- 114 Italijos Respublika ginčija šiuos argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 115 Skundžiamo sprendimo 183 punkte priminęs, kad anksčiau yra priėmęs sprendimą, jog Reglamentas Nr. 1/58 netaikomas Sąjungos institucijų ir jų pareigūnų bei tarnautojų, kuriems prilygintini kandidatai į tokias pareigas, santykiams, Bendrasis Teismas toliau motyvavo taip:

„184 Tačiau, paskelbus 2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimą *Italija / Komisija* (C-566/10 P, EU:C:2012:752), šių argumentų nebegalima laikyti pagrįstais. Teisingumo Teismas nusprendė, kad, nesant pareigūnams ir tarnautojams taikytinų specialiųjų reglamentuojamojo pobūdžio nuostatų ir nesant tokių nuostatų atitinkamų institucijų darbo tvarkos taisyklėse, joks teisės aktas neleidžia daryti išvados, kad santykiai tarp institucijų ir jų pareigūnų bei tarnautojų visiškai nepatenka į Reglamento

Nr. 1[58] taikymo sritį. Teisingumo Teismo nuomone, juo labiau taip yra santykių tarp institucijų ir išorės konkurse dalyvaujančių kandidatų, kurie iš esmės nėra nei pareigūnai, nei tarnautojai, atveju (2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, C-566/10 P, EU:C:2012:752, 68 ir 69 punktai).

185 Šiuo klausimu Komisijos argumentas <...> dėl šios 2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Italija / Komisija* (C-566/10 P, EU:C:2012:752) dalies nereikšmingumo, kiek tai susiję su kandidatų ir EPSO bendravimo kalbų apribojimo teisėtumu, turi būti atmestas. Iš tiesų toje sprendimo dalyje Teisingumo Teismas nagrinėjo Reglamento Nr. 1[58] taikymą konkurse dalyvaujantiems kandidatams ir priešų prie išvados, kad jis taikomas. Ši išvada taip pat reikšminga sprendžiant klausimą, kurį Italijos Respublika pateikė nurodydama šeštąjį pagrindą [dėl kalbų, kurios gali būti vartojamos bendraujant kandidatams ir EPSO, apribojimo teisėtumo].“

- 116 Manydamas, kad Reglamente Nr. 1/58 reglamentuojamas kandidatų ir EPSO bendravimas, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 188 punkte nusprendė, kad ginčijami pranešimai apie konkursus pažeidė tą reglamentą, nes juose buvo numatyta, kad kandidatai turi bendrauti su EPSO viena iš kalbų, kurią jie pasirinko iš anglų, prancūzų ir vokiečių kalbų.
- 117 Tiek, kiek šis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas klaidingu Bendrojo Teismo pateiktu 2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Italija / Komisija* (C-566/10 P, EU:C:2012:752) aiškinimu, reikia priminti, kad tame sprendime Teisingumo Teismo pateiktus motyvus sudaro dvi dalys. Pirma, to sprendimo 62–78 punktuose buvo vertinami Italijos Respublikos apeliacinio skundo pagrindai, susiję su nagrinėtų pranešimų apie konkursus nepaskelbimu *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* visomis oficialiosiomis Sąjungos kalbomis. Antra, to sprendimo 79–98 punktuose Teisingumo Teismas sprendė dėl apeliacinio skundo pagrindų, grindžiamų tuo, kad šiuose pranešimuose apie konkursus reikalauta pasirinkti anglų, prancūzų arba vokiečių kalbą kaip konkurso antrąją kalbą, kandidatų ir EPSO bendravimo kalbą ir kalbą, kuria turi būti laikomi konkursų egzaminai.
- 118 Iš tiesų 2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Italija / Komisija* (C-566/10 P, EU:C:2012:752) 68 ir 69 punktuose Teisingumo Teismas nusprendė, kad, nesant pareigūnams ir tarnautojams taikytinų specialiųjų reglamentuojamojo pobūdžio nuostatų su nagrinėtais pranešimais apie konkursus susijusių institucijų darbo tvarkos taisyklėse, joks teisės aktas neleidžia daryti išvados, kad santykiai tarp šių institucijų ir jų pareigūnų bei tarnautojų visiškai nepatenka į Reglamento Nr. 1/58 taikymo sritį. Tuo remdamasis jis konstatavo, kad ši išvada juo labiau turi būti taikoma institucijų ir išorės konkurse dalyvaujančių kandidatų santykiams.
- 119 Vis dėlto reikia pabrėžti, kad, kaip matyti iš to sprendimo 62–78 punktų, šitaip Teisingumo Teismas patikslino Reglamento Nr. 1/58 taikymo sritį, kiek tai susiję su institucijų ir konkurse dalyvaujančių kandidatų santykiais, nagrinėdamas ne EPSO ir kandidatų bendravimo kalbų, o pranešimų apie konkursus paskelbimo kalbų klausimą. Taigi Teisingumo Teismas, be kita ko, to sprendimo 71 punkte nusprendė, kad pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų III priedo 1 straipsnio 2 dalį, siejamą su Reglamento Nr. 1/58 5 straipsniu, visas toje byloje užginčytų pranešimų apie konkursus tekstas turėjo būti paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* visomis Sąjungos oficialiosiomis kalbomis.
- 120 Kita vertus, pateikdamas savo motyvus, skirtus konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimo anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis ir, be kita ko, sąlygos, kad šios trys kalbos yra vienintelės pagal nagrinėtus pranešimus apie konkursus leistinos bendravimo kalbos, teisėtumui įvertinti, Teisingumo Teismas 2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Italija / Komisija* (C-566/10 P, EU:C:2012:752) 88 punkte konstatavo, kad per Sąjungos personalo atrankos procedūras nevienodas požiūris dėl konkursų kalbų vartojimo tvarkos gali būti leidžiamas pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnio 6 dalį, jeigu jis objektyviai ir tinkamai pateisinamas teisėtu bendrojo intereso tikslu įgyvendinant personalo politiką. Taigi iš šio punkto matyti, kad per Sąjungos personalo atrankos procedūras iš institucijų negali būti reikalaujama daugiau, nei numatyta Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnyje.

- 121 Tokiomis aplinkybėmis, kaip nurodė generalinis advokatas savo išvados 124 punkte, kadangi Teisingumo Teismo atsakymas į klausimą dėl nustatytų konkursuose dalyvaujančių kandidatų ir EPSO bendravimo kalbų yra pateiktas tik 2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Italija / Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752)* 79–98 punktuose, Bendrasis Teismas, remdamasis to sprendimo 68 ir 69 punktais, negalėjo skundžiamo sprendimo 184 ir 185 punktuose pagrįstai konstatuoti, kad Teisingumo Teismas nusprendė, jog galimos šio bendravimo kalbos buvo nustatytos pagal Reglamento Nr. 1/58 2 straipsnį.
- 122 Vadinas, motyvai, kuriuos skundžiamo sprendimo 184–188 punktuose išdėstė Bendrasis Teismas pagal analogiją teigdamas, kad Reglamente Nr. 1/58, panašiai, kaip nurodė Teisingumo Teismas, nagrinėdamas pranešimų apie konkursus paskelbimą, yra reglamentuojamas bet koks EPSO ir konkursuose dalyvaujančių kandidatų bendravimui nustatytų oficialiųjų kalbų apribojimas, yra klaidingi.
- 123 Vis dėlto pažymėtina, jog skundžiamo sprendimo 204–211 punktuose Bendrasis Teismas iš esmės pridūrė, kad bet kuriuo atveju bendravimo kalbų pasirinkimui pagrįsti pateiktais motyvais negalima pateisinti, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnio 1 ir 6 dalis, bendravimo su EPSO kalbų pasirinkimo apribojimo.
- 124 Nors tarnybos interesu galbūt galima pateisinti konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimą nedideliu oficialiųjų kalbų, kurios labiausiai paplitusios Sąjungoje, skaičiumi (pagal analogiją žr. 2003 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Kik / VRDT, C-361/01 P, EU:C:2003:434*, 94 punktą) net ir vykstant viešiesiems konkursams, kaip antai nurodytam pranešime apie viešąjį konkursą „Administratoriai (AD 5)“ (EPSO/AD/276/14), toks apribojimas, atsižvelgiant į šio sprendimo 92 ir 93 punktuose primintus reikalavimus, privalo būti grindžiamas tiek konkurse dalyvaujančių kandidatų, tiek Sąjungos teismų objektyviai patikrinama informacija, galinčia pateisinti kalbų mokėjimo reikalavimus, kurie turi būti proporcingi realiems tarnybos poreikiams.
- 125 Tačiau pranešimuose apie konkursus nepateikta tokios informacijos, kuri leistų nustatyti priežastis, pateisinančias kandidatų ir EPSO bendravimo kalbos pasirinkimo apribojimą viena iš trijų kalbų, pasirenkamų kaip konkurso antroji kalba, todėl šie pranešimai buvo priimti pažeidžiant Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnio 1 ir 6 dalis. Vadinas, Bendrasis Teismas turėjo bet kuriuo atveju patenkinti Italijos Respublikos ieškinį, kiek jis susijęs su šiuo apribojimu.
- 126 Tokiomis aplinkybėmis skundžiamas sprendimas neturi būti panaikintas dėl jame padarytos šio Teisingumo Teismo sprendimo 122 punkte nurodytos teisės klaidos.
- 127 Vadinas, reikia atmesti apeliacinio skundo ketvirtąją pagrindą ir, atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 128 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal to paties reglamento 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 129 Kadangi Italijos Respublika reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas, o Komisija pralaimėjo bylą, iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos.
- 130 Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalyje, taip pat taikomoje apeliaciniame procesui pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, numatyta, kad į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Remiantis šia nuostata, reikia nuspręsti, kad Ispanijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidos.**
- 3. Ispanijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.